

GAZETA TRANSILVANIEI.

„Gazet'a“ ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutôriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu sêu 2 1/2 galbini mon. sunatôria.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 56.

BRASIOVU, 2 Augustu|21 Iuliu

1877.

Resbelulu.

Brasiovu, in 1 Augustu 1877.

A sositu dér' momentulu de mobilisare si pentru armat'a austro-ungara? Asia ne relatéza telegramulu de mai josu, care ne veni din Buda-pest'a. Corespondintele nu ne spune inse, déca acést'a mobilisare decisa in marele consiliu de ministrii este generala, sêu numai partiala. Tôte vorbescu astadi pentru casulu celu mai din urma. Ministrii adunati in Vien'a s'au ocupatu deocamdata numai de-o mobilisare partiala a fortieloru armate, avendu de scopu a esi din passivitatea de pana acuma, si a face cá Austro-Ungari'a se fia pregatita pentru ori-ce eventualitate. Acést'a e celu puçinu firulu rosu, care trece prin tôte enuntiatuniile mai recente ale pressei oficióse. „Montags-Revue“ din Vien'a mai adauge inca spre liniscirea generala, ca contele de Andrassy cu tôte ca afla de lipsa o mobilisare partiala, nu cugeta la o schimbare a politiceii de pana acuma austro-ungare, avendu in vedere numai aperarea interesseloru monarchiei. Marea intrebare inse este, ca ôre a sositu si momentulu in care se se póta dice, ca resbelulu orientalu a atinsu interessele specifice ale Austro-Ungariei?

Respunsulu la acést'a intrebare va esi afirmativu sêu negativu dupa cumu va fi credeulu politicu alu respectivului. Acei'a, cari mergu asia departe in catu 'si identifica sôrtea loru cu aceea a turcilor, se intielege ca voru vedé nu numai unia interesse, ci tóta existenti'a Austro-Ungariei in gradulu supremu periclitata. Déca guvernulu centralu alu Majestatii sale s'ar' fi condusu de mâlele demonstrantiloru din Budapesta, ar' fi trebuitu se mobilizeze de multu si se tabarasca cu ostirea in cóst'a colóneloru russe, ce se aflau in marsiu spre Dunare. Prea lesne i'ar' fi fostu a împedca trecerea rusiloru in Turci'a. Din no-rotora inse pentru Austro-Ungari'a, acést'a nu s'a întemplat, guvernulu nu s'afatá de consultu a se incurá in resbelu cu Russia si trecerea s'a efectuat.

Acuma candu ostirile russe si turcesci 'si dau imbraciosariile de morte, candu resbelulu se afla inca abia in primulu seu stadiu, se se fi schimbatu de edata parerea guvernulu austro-ungaru? — Reportatuu ôre turcii vre-o victoria asupra rusiloru? Nu. Ce dér' ar' sili Austro-Ungari'a est' din rezerv'a de pana acuma?

Indoiéla: ca Austro-Ungari'a din ura a consimtitu la resbelulu russo-turcu? Turci'a loama asia, precumu gli'a si tôte celelalte state. Astadi s'afestione de ajutorarea Turciei, asigurarea interesseloru specifice ale orientu.

Turci'a asigurá aceste interesse mai Rusia? Dér' nu inse si in momentulu de Turci'a? Care statu u cá Turci'a?

Acuma, aici Austro-Ungari'a se va mai in arboreu astadi pentru ochii cei frumosi ai Turciei, aceste doue state ambla din contra a si castiga garantii despre aceea, ca nu voru remané fora parte la facerea pacii. Promisiunile frumose ale moscovitului nu le destulá garantii, poterile 'si dicu ca acule garantii trebuie se fia reale ca-ci. „ce-i in mana nu-i minciuna“; trebuie se avemu asiador' oerasi in mana, unu obiectu de valóre pentru noi, o provincia, o cetate de insemnatate maritima s. c. l.

Se vale dér', ca a sositu momentulu, care profunde si dela guvernulu austro-ungaru cá se se asigurá de acelu obiectu. Numai asia poremu n-interpretá scirea despre mobilisare. Doue corpuri de armata sunt destinate pentru mobilisare. Acete corpuri voru fi asediat' la frontier'a de meada-

nópte de catra Bosni'a si Serbi'a. Se vorbea, ca pre lenga acele doue corpuri de armata se voru mobilisá si diece bataliuni de honvedi totu in partile acele. Aceste trupe voru avé se ocupe la momentulu datu obiectulu, care se servéca de garantia pentru Austro-Ungari'a la realisarea pacii. S'a vorbitu de atatea-ori de unu anu încóce de ocuparea Bosniei si a Herzegovinei si astadi credemu, ca nimeni nu se va mai mirá de esecutarea unui planu atatu de vechiu si cunoscutu.

Trupele romane au trecutú dér' in adeveru Dunarea. Scirea acést'a de-o importantia mare politica si militara se adeveresce pe deplinu din tôte partile. Corespondintele nostru ne descrie cu colori viui situatiunea creata de evenimentele bellice din dilele trecute. Romanii au trecutú Dunarea pentru a dá ajutoriu ostiriloru russe. Éca in cateva cuvinte simbarele situatiunei presente. Aginti'a „Havas“ ne spune, ca intrég'a divisiune Manu a trecutú Dunarea, va se dica trupele romane nu sunt chiamate numai pentru ocuparea cetatii, ca-ci pentru acestu scopu n'ar' trebui o divisiune intréga, ci ele voru cooperá cumu se vede cu corpulu alu 4-lea russecu contra lui Osman-pasi'a. Va fi de interessu prin urmare se luamu notitia de unu comunicatu alu foiloru oficióse din Vien'a in privinti'a conventiunei dintre Romani'a si Russi'a. In acést'a conventiune se se fi stabilitu adeca, cá armat'a romana se opereze independentu de cea russeca, fiindu supusa numai reglementeloru proprie.

Déca voru cooperá trupe romane cu trupe russe, generalu russeci nu voru avé nici unu dreptu de a se amesteca sêu a dispune asupra trupeloru romane. Dreptulu principelui Carolu cá supremu belliduce remane neatacatu, elu va avé a se intielege cu Marele Duce si cu cuartierulu generalu rusu asupra miscariloru trupeloru sale. Relatiunea va fi asemenea cu aceea, ce a avutu locu la 1859 intre armat'a regelui Sardiniei Victoru Emanu-lu si cuartierulu generalu alu imperatului Napoleonu. — Déca conventiunea e in adeveru asia, atunci potemu numai se gratulamú guvernulu romanu.

Atragemu atentiunea cetitoriloru asupra corespondintiei „Agentiei Havas“, publicata mai la vale, in care se recunósce meritele armatei romane, despre cari marele duce Nicolae a sciutu se observe o tacere atatu de perfecta in reportulu seu catra Tiarulu. Fôrte de interessu este o alta mai noua corespondintia a acelei Agentie, in care se dice intre altele: „Se intempla totudeaun'a, cá cei mici se fia luati in risu. Cu tôte aceste romanii au mai multu motivu cá rusii a trece Dunarea pentru eliberarea fratiloru. Caci dincolo de Dunare traiescu numerosi romani. Macedoni'a, pe care o reclama bulgarii; Albani'a, la care rimnescu munteagrinii; Thesali'a, Epirulu, Thraci'a, pe cari le reclama Greci'a, sunt in majoritate romane de origine si de limba; 1/3 parte din Serbi'a e romana. Bulgari'a insei e fôrte amestecata de acestu elementu. In partile ce incungiura Vidinulu, se afla 64 comune exclusivu populate de romani“ s. c. l.

Calatori'a dlui Cogalniceanu la Vien'a, dupa-ce a asistatu la marele consiliu de resbelu din cuartierulu principelui in Poian'a, are o mare insemnatate diplomatica si este o nóua dovéda, ca relatiunile intre Austro-Ungari'a si belligeranti sunt inca cele mai bune.

Rusii au inceputu se construieze unu nou podu pe Dunare in faci'a satului Petrosiani, cu scopu cá se scurteze transportulu materialului destinatu pentru asediulu Rusciucului. De aci se vede, ca sunt inca mari greutati de invinsu pana se va poté anuntia caderea acestei fortaretie. La Rasgradu in apropierea Siumlei s'a fostu incinsu o lupta in 27 l. c., in decursulu careia a caditu vorta renumitulu comandante si siefu de artileria

turcescu Aziz-pasi'a impreuna cu alti 100 turci, ér' cateva sute au fostu vulnerati. Silistri'a e incungiurata. Ostirile russe, cari inaintéza cu succesu spre Varn'a, au ajunsu pana la Bazardjik.

Turcofilii se silira a dá o importantia catu se póte de mare succesului reportaça de trupele lui Osman-pasi'a la Plevn'a. Adeveratu ca errórea de aci a costatu pe rusii multu si a trebuitu se atraga si ajutoriulu trupeloru romane; cu tôte aceste inse turcii n'au fostu in stare se sguodie positiunea rusiloru, din contra primindu acesti'a din tôte partile ajutoria, se astépta in fia-care di o mare batalia, care va pune in respectu si pe temerariulu Osman-pasi'a. Nu se adeveresce ca Suleiman-pasi'a s'ar' fi unitu cu acest'a, din contra elu remane cu trupele sale la Adrianopole. Se anuntia inse, ca noulu comandantu Mehemet Ali ar' fi plecatu in capulu unei numeróse armate dela Siuml'a spre Osmanbazar. Déca este asiá, apoi trupele russe si romane voru sci se 'lu intempine cumu se cuvine. Or'a decisiva se apropia.

Correspondintie particulare ale „Gaz. Transilv.“

Turnu-Magurele, 11 Iuliu c. v. . . . Alaltaeri Sambata cumu 'ti-amu fostu scrisu, am plecatu la Zimnicea spre a visitá podulu rusiloru de preste Dunare. Am ajunsu acolo la 6 ôre sér'a, am trecutú pe podu la Sistoyu si dupa-ce am traversatu acestu orasiu de curiositate, m'am intersu pe la ôrele 9 1/2 înderetu la Zimnicea. Podulu impositu la vedere este asediatu aprocsimativu pe vre-o 170 pontóne si are o lungime de vre-o 600 metre. Tocmai trecesu preste glu' prizonieru turci escortati din Nicopoli de colaci. Am asistatu la trecerea loru pana tardu sér'a.

Sambata o lupta crancena a avutu locu la Plevn'a — unu orasiu situatu intre Nicopoli si Balcani, doue poste departe de Nicopoli, — care cu regrete trebuie se marturisescu, ca a fostu in defavorulu armeloru russeci. Lucrulu s'a petrecutu astfelu:

Corpulu de armata russecu alu generariulu Krüdener, care luá Nicopoli si pornise de acolo spre Vidinu, fiindu reu informatu despre fortiele turcesci ce se aflau in Plevn'a, tramise o brigada de 6000 ómeni sub comand'a generalului Schilder-Schuldner, care pornindu Vineri avea se atace orasiulu, ceea ce si facú. Turcii din Plevn'a lasara pe rusii se se apropie de orasiu si apoi cu o fortia de 24,000 ómeni ii atacara din trei parti si-i respinsera infricosiatu, incatu rusii perdura 1/3 parte din miculu loru numeru, adeca 2000 ómeni morti, raniti si prizonieri, intre cari 1 generalu, 3 coloneli si 30-40 officeri. Rusii s'au batutu cu mare esacerbare, pentru aceea au si avutu perderi atatu de insemnate. Generalulu Schilder-Schuldner s'a retrasu apoi cu restulu brigadei sale spre Nicopoli, unde astépta sosirea corpului alu 4-lea de armata tramisu spre intarire. Din partea rusiloru e temere mare, ca pana ce le va sosi ajutoriu, totu corpulu lui Krüdener póte se fia sdrobitu, ca-ci acest'a este tare respanditu, ba inca si Nicopoli e periclitatu. —

Trupele romane de aci capetasera, dupa cumu mi s'a spusu, dejá ordinu se porneasca spre Jiu, inse dupa acést'a catastrofa a rusiloru au trebuitu se sté pe locu si se astepte resultatulu ei, fiindu gat'a la ori-ce momentu a trece Dunarea spre a dá ajutoriu rusiloru. Astadi se va hotari, déca trupele romane voru merge preste Dunare spre a ajutá pe rusii, sêu preste Jiu spre a se apropiá de centrulu armatei nóstre.

. . . Astadi se astépta aci ministrulu nostru de resbelu — Turnu-Magurele e unu orasiu prea frumosu, avendu doue gradini publice mari si bine ingrigite. Music'a militara canta totu la 2 dile. Locuitorii inse, cari fugira din caus'a bombardarii, abia acuma incepu a reveni in orasiu.

Eri, Dumineca, a fostu mare bombardare intre bateriele romane din Bechetu si cele turcesci din Rahov'a, fora se fimu avutu inse a suferi nici-o perdere din parte-ne.

Turnu-Magurele, 12 Iuliu c. v. La cele ce v'am comunicatu in scrisórea mea de eri adaugu ca, dupa scriile de astadi, o brigada din divisiunea Manu va ocupá Nicopolea, spre a face disponibile trupele russeci in momentulu de faci'a acolo si care tre Plevn'a, pentru d'a intari corpulu lui K

contelui de An-

romani nu se prea bucura. Nu se bucura din cauza, ca se temu, ca trupele cari voru ocupa Nicopolea, voru remane pironite acolo in totu timpul resbelului, pe cata vreme altfelu s'ar' fi potutu dispune de ele pentru scopulu planurilor armatei nostre.

Se spune ca in Plevn'a, pe lenga cele 24,000 omeni de eri ar' fi sositu asta noapte dela Vidinu si Suleiman-pasi'a din Muntenegru cu 35,000 turci, cari in totulu ar' face numerulu de 60,000, pe care russii d'ocamdata nu'lu potu echilibra.

In noptea acesta se astepta respunsulu marelui duce, care va decide in ce modu trupele romane se pota da ajutoriu russiloru, prin ocuparea Nicopolei seu prin tramitarea intregii diviziuni Manu la Plevn'a. Acesta din urma ar' fi de preferitu. Pentru-ca, odata Dunarea trecuta, fia si numai pentru de a ocupa Nicopolea, cestiunea internationala devine atinsa; apoi trupele romane mai bine se-o atinga prin luarea ofensivei, decatu prin a mucedu intr'o eitate infecta ca Nicopoli. . . .

. . . Turcii se batu bine; russii nu lasa nimicu de doritu; se vedemu cumu se voru tiené si romanii in campu liberu! . . .

Correspondentulu specialu alu „Agentiei Havas“ din cuartierulu generalu alu Altetiei Sale principelui Carolu, ar' sséza urmatoarea corespondintia, care resuma cu multa justitia, rolulu celu importantu jocatu de armata romana pana acumu:

Concentrata mai inainte de declaratiunea resbelului, romanii au sciutu se pazésca lini'a Dunarei pana la sosirea armatelor imperiale si se impedece prin acesta, ca tier'a loro se devina theatruulu resbelului.

Impartita apoi in doue corpuri dincolo de Oltu, armata romana a servitu de aripa dreapta armatei russesci, neutralisandu astufeliu o fortia de patrudieci mii omeni, pana in momentul candu s'a efectuatu trecerea la Sistovu.

Pe timpul acestei operatiuni, foculu sustienutu de romani pe tota lini'a, a tienutu pe turci in respectu, dupa cumu o atesta reportulu justificativu alu lui Abdul Kerim-pasi'a insusi, care dice pentru apararea sa, ca nu scia deca romanii voru trece Dunarea mai nainte, seu in acelasi timpu cu russii.

Odata trecerea Dunarei efectuata de trupele imperiale, armata romana a trecut Oltulu spre a ocupa Turnu-Magurele, precumu si diferitele puncte, cari despartu acestu cursu de gura Oltului. Prin justeti'a tirului artileriei sale, multimita dibaciului si energiculu concursu alu tiraliorilor, armata romana a contribuitu in modu simtitoriu la presurarea Nicopolei si a hotaritu astfelu capitularea acestei cetati, unde s'au luat mai bine de siépte mii prisionieri.

Acesta a fostu pana acuma rolulu armatei romane, si spiritele cele mai prevenite si cele mai puçinu simpatice ale Romaniei, voru trebui se recunósca cu Abdul Kerim-pasi'a, ca acestu rolu este departe d'a fi fostu curatu passivu.

Spre a ispravi, vomu cita sub simplulu titlu de mentiune, marile recunoscéri operate de detasiamente romane mai in susu de Nicopoli pe malulu dreptu alu Dunarei.

In fiecare rindu, romanii au fostu priimiti cu entuziasmu de populatiunile crestine din Bulgari'a, cari vedeau in r'ensii nisce frati, care si luasera misiunea de a i scapa de hordele barbare de basi-buzuci si de cerchesi, cari au pusu campurile loro sub sabia si focu.

Sarutatu veninosu.

(Urmare si fine.)

Renegatulu Hermann protestá, ca elu nu scrie contra valachisarei din ura catra romani, ci cu totulu din alte cause, pe care le recomandam lectoriloru nostri cu atatu mai virtosu, ca ele au fostu aplaudate de catra press'a maghiara. Hermann adeca si compliciti sei afla, ca romanii suntu cei mai seibatici din tota poporale (mintogy az oláhság a vadonállapothoz közelebb áll); romanii suntu unu poporu imbetranitu si ca atare nu se mai pote civilisa (az erdélyi oláhság agg lett s mint ilyen mivelődésre képtelen); romanulu nu are nici o placere de a forma societate compacta (ömör társadalom alkotására szintén semmi kedve az oláhnak).

Dupa acestea impertinentie aruncate in faci'a natiunei romanesci, renegatulu Hermann ca si cumu ar' fi uitatu cu totulu ce scrisese mai susu, continua a lamenta dicundu, ca cu tote acestea maghiarii se valachiséza neinctatu; era din acesta face crima mai alesu proprietariloru maghiari si popiloru calvnesci. Intre altele Hermann spune, ca pe unde a amblatu elu in regiunile Campiei transilvane, in comunele unguresci n'a aflatu nica iri scola unguresca sistemisata, a aflatu inse dascalu care portá siépte deregatorii (hét hibát), adeca dascalu fora scolari, vighia-

in loculu negunului din curte, clopotariu (fora baserica si clopote) curatiatoriu la tievi de pipe, era ver'a pastoriu de porci. Despre popii si dascalii maghiari dice acelasi renegatu, ca aceia se afla in conditiunile cele mai miserabili, cari facu orice alta, numai nu aceea ce este vocatiunea loro; ei ara, sapa, facu specule si servitiu la curtea boierésca, deca de baserica si scola nu le pasa. Ce era se si faca, candu cu popi'a si dascalii ar' perit de fome! Aci intrebam pe aceia cari inchid mereu din scolele romanesci sub cuventu ca nu corespundu legiloru, deca spune Hermann adeverulu despre scolele unguresci, si in casu de asia, cumu se intempla, ca pe acelea nu le inchide nimeni?

De aci inainte renegatulu se incaiera érasu de preotimea romanésca si chiaru de religiunea ei dicundu, ca „oláh popa“ suntu preste mesura bigoti, severi, nu lasa nimica din ritulu loro, traiescu la unu locu cu poporulu, ilu farmeca si léga prin misteriele religiunei cu atatu mai siguru, ca-cisaracia i constringe sa se predice apa, se si béapa. Cu acesta popii castiga increderea neconditionata a poporului parasitu (de cine parasitu? Red.) si apoi fia pop'a cumu va fi, elu da óresi-care nutrementu spirituale poporului in setatu de acela.

Adeca „popii“ romanesci totu suntu in stare se dea poporului romanescu nutrementu spirituale? Dupa Hermann, acestu vinu place si poporului ungurescu, de aceea trece la romani. Dupa noi, acelu poporu tieranu trece la romani — deca trece — din cauza ca traditiunile, de si obscure stramosiesci, ii spunu, ca antecesorii sei au fostu odata romani, precumu si ca in calamitatile sale afla mari consolatiuni spirituale in executarea celor mai multe parti ale ritului orientale, compusu cu extraordinaria cunoscintia a naturei omenesci si a lipselor sufletesci la omu.

Dupace renegatulu se incurca precumu veduramu, in atatea contradicéi, dupace si versa veninulu de vipera in insulte, in fine cere dela statu cateva sute de mii fl., „spre a esterminá acestu cariu periculosu (veszedelmes szú),“ adeca pe romanescu curatu, spre a esterminá limb'a romanésca.

Dupa vreo trei luni dela cele comunicate mai susu, vine unu altu conspiratoriu in „Haladás“ dela Turd'a, carele vorbindu despre caracterulu nationale alu acelu comitatu, se plange cu amaru, ca elementulu maghiaru din acela se perde neinctatu, numera totu-odata vreo trei sate*), pe care noi le cunóscemu de aprópe mai bine de 60 ani, ba le cunóscemu si din mosi de stramosi, ca suntemu de pre locurile acelea. Elu dice ca acelea comune fusesera odata unguresci, era astadi suntu romanesci. Noi negamu acesta cu tota certitudinea si sustienemu, ca acelea n'au fostu nici-odata unguresci. In tote acelea trei comune amu pomenitu inainte de 50—60 ani pe unu fostu capitanu anume Lendvay, venitu acolo de la Lendv'a din Ungari'a, pe cumnat'a acestuia, veduva a unui fostu locotenente, pe unu renegatu, anume Pap Iozsef, fetioru de popa romanescu, deca ca perfectu alu unui dominiu, trecut la calvnia, mai departe pe unu bietu de nemesiu saracuti anume Kopronczay, care avea unu singuru iobagiu, in fine pe dn. Pavay cu famili'a. Asia deca, in trei comune romanesci era cu totulu cinci (5) faculti maghiare. De altumentrea este sciutu de comunu, ca in tienuturi in care se afla schituri seu monastiri romanesci, populatiunea romanésca este din cele mai vechi; apoi in acela regiuni stetesera vreo trei mici monastiri, dintre care ia la cea situata in munte spre asia numit chieiea Turdei (Tordai hasadék), care fese focu in an. 1849 unu secuia din cet'a lui Lendvay junior, despre care avem documentu la mana. In catu pentru orasiulu Turd'a, este prea bine sciutu din istoria, ca asia numit'a Turd'a noua o colonia noua adusa din Ungari'a, era in Turd'a vechia (anticele Saline) cu ruinele si monumentele sale romane, una parte considerabile de locuitori s'au maghiarisatu mai alesu in seclulu nostru alu 19-lea din romani si din sasi.

Rele studie ethnographice facu publicisti maghiari in acesta patria. Va velt unu timpu, unde din acesta cauza voru remanea de tota rusinea inaintea Europei. Atunci apoi sarutatele voru supara mai tare.

Sciri teograpice.

Budapest'a, 30 Iuliu. (Telegramulu „Gazetei Transilvaniei“.) Marele consiliu de ministri din Vien'a a decisu mabilizarea armatei, eventualu si a honvedimei.

Nicopoli, 29 Iuliu. (Agentia „Havas.“) Eri sera alu cincilea regimentu romanu a trecut Dunarea si a ocupatu Nicopoli. Drapelulu romanu falfatu pe cetate. Restulu din a patra diviziune trece in acesta momentu.

Poian'a, 29 Iuliu. (Serviciulu loi „l'Orient“.) Astadi avu locu marea festivitete a distributiunei drapelurilor prin M. S. principele la optu regimente de dorobanti, nou formate. Serviciulu divin s'a celebratu de catra episcopulu Craiovei, venitu anume pentru acesta solemnitate militara, la care au asistatu si ministrii Bratianu, Cogalniceanu si Cernatu.

Turnu-Magurele, 29 Iuliu. Dupace divisiunea Manu a trecut Dunarea si a ocupatu Nicopoli, alte trupe sosescu aci pentru a inlocui trupele, cari au plecatu.

Turnu-Magurele, 30 Iuliu. Cu ocaziunea trecerei Dunarei, majorulu Falcoianu a primitu dela M. S. Tiarulu crucea croinei St. Anna. Fiulu colonelulu Costiescu, elevu alu scolei militare si in etate numai de 18 ani, a primitu crucea St. George clas'a 4-a.

UNGARI'A. (Demonstratiuni si amerintiari furiose contra Russiei si pentru Turci'a.) In capitala Ungariei s'au intemplat de unu an incoace cateva demonstratiuni vrasmasiesci provocate de catra agitatori de professiune si preste totu de adeptii scolei politice si revolutionarie dela Dobritienu, deca ea din 26 Iuliu a. c. a intrucutu pe tote, nu numai din cauza ca in adunarea publica tienuta in acea di mii de guri striga si mugea cuventulu: „Arme si ér' arme, ci mai virtosu pentru-ca adunarea fusese conchiamata cu scopulu invederatu, ca aceea prin sbieratele sale si prin resolutiunile ce va lua, se esercite presiune catu se pote mai mare, nu atatu asupra guberniului din B-Pest'a, catu mai virtosu asupra regimulu din Vien'a, pana in regiunile supreme. Diarielu maghiaru prezenta la 10 mii numertu omenilor adunati in cicul de cai din Budapest'a, era demonstratiunea o descriu ca pe una din cele mai mari si vigurose, din cate s'au intemplat dela 1848 incoace. Decursulu adunarei si alu discutiunilor tienute ad. Franciscu Pulszky (polou renegratu), Paulu Király, faimosulu generalu Gen. Klapka (fiu alu fostulu odenióra primariu in Temisvár, de origina slavacu), apoi de Ign. Haly (nema) si publicara dupa insemnari stenografice. In acelasu se zugravora cu coloru spaimantatorie crudimile russiloru si ale bulgariloru, ca si marele periculu de apone si perire ce ar' amerinti'a pe natiunea maghiara si chiaru pe monarchia austro-unguresca, deca ar' invinge Russia; se ridicara proteste contra organizarei Bulgariiei prin auctoritatile russesci; se imputa greu si Romaniei, ca-cia a intratu in tianu cu Russia si avuna primesea (?) dela St. Petersburg in fine se 1878 se face si in acela campu Meeting-u in Angli'a, unde se discuta a caroru

Acesta discutiune la poporu scandaia de cauza crudimileru bulgaru gari'a de catra russi asupra locuitoru nemurmati, pe cari i amerinti'a. Ea mai declara, ca inviderea poe incompatibile cu intere adunarea poporului d pe gubernu, ca se luc a pune capetu aceloru siunea poterei russesci monarchii. Aceste resol nisteriului prin deputatiune aleasa de catra acea adunare politica, presumu s'a si facutu.

Bine se fia intielesu, ca oratori vorbira nu numai in numele loro, nu numai in numele poporulu maghiaru, ci si in numele tuturor locuitoriloru patriei; de aceea va fi interesantu se vedemu ce voru dice si slavii, inca si romanii la acestea. Noi deca amu avea se reflectam ceva la demonstratiunile acestora, las ca nici-odata nu amu cutezá se vorbim in numele altora, decatu numai in numele nostru, deca apoi inainte de tote amu cecá tote calile, ca se ne convingema in modu autheuticu, deca in adeveru russii comitu Bulgari'a de crudimi colportate de di maghiari si de mai multe din Vien'a. Bi.

...inainte de a spune aceea ce se simu noi in
...asta materia, reflectam pe lectori la impregiu-
...mportanta, ca colonelulu anglu dn. Wellesley
...alu odeniora gloriosului lord Wellington, pe-
...trecu óresicumú cá controlloru, cá si alti
...diari de rangu austriaci, germani, francesi, in
...partirulu gener. russescu, é generalulu
...Kempball, mare amicu alu turciloru, si
...ativa consuli angliei petrecu la armat'a turcesca.
...Toti acei barbati de onóre si intru nimicu amici
...russiloru, nu sciu se spuna nimicu pe lume
...despre crudimi russesci, ci tocma din contra, spunu
...despre neadormit'a silintia a generaliloru russesci
...de a tiené disciplina rigurosa in tote directiunile.
...Ca tote acestea, se intemplari ici colea escesse
...bulgaresci cá repressalii pentu neauditele tiranii
...basi-buzuciloru si cercasseniloru, care nu s'au
...potutu evita cu nici-unu prtiu, precumu nu au
...potutu evita onestii coloneli ai regimentelorú se-
...Zsombory, Betzman, Dorsner in 1848
...atitatile secuiesci, éra br. Puchner generalu
...mandante austriacu, generalii si colonellii sei,
...ca vigórea lorú n'au fstu in stare de a conteni
...romani preste totu loculu dela repressalii, dela
...insocita de resbunare. Acést'a e adeca afu-
...natura a resbellului civile. Din contra, ace-
...representanti ai arnatelorú straine in quarti-
...russescu si aceiasi consuli straini nu mai
...terminá cu raporturile lorú despre cele mai
...atrocitati turcesci. Déra nici la turci nu
...e inculpá armat'a cea regulata, catu mai
...basi-buzucii, intre cari se afla arnauti
...si tieganit turciti cu miile, apoi
...cercassienii, cá hoti si asasini nascuti si crescuti,
...éa in unele tienuturi proprietarii cei mari (Spahi)
...si arendatorii de vam, de contributiuni si de alte
...venituri ale statulu turcescu, pe care guberniulu
...Turciei din mare eróre politica le are date in
...arenda mai alesu la angliei si la turci fórte
...bogati, cari apoi le subarendara la greci, armeni,
...nemti, bulgari, crestini si renegati. Toti acestia
...retienuti dela rapacitatea lorú, colcaie de vendetta
...si de aceea formandu bande talharesci, pléca cá
...lupii dupa predi prin sate si orasie, éra jidovii
...mergéndu pe urm'a lorú, cumpara vite si obiecte
...cu pretiuri de nimicu.

Acuma déra cui se credemu mai antaiu,
unicului Klapka, si minciuniloru telegrafice fabri-
cate in Orsiov'a, Constantinopole, B-Pest'a, séu la
10 generali si colonelli si la totu atati consuli ai
poteriloru straine? Insusi ministrulu lord Derby
interpellatu in parlamentulu Angliei despre atro-
citatile russesci, respunse deunadi, ca nu are nici
o scire oficiale, si ca cele publicate prin diarie
suntu lucruri esagerate. Ce e dreptu, elu mai
apoi intórse foia.

In catu pentu intenderea poterei russesci,
fia lectorii nostri convinsi, ca pe aceea nu o voru
infrena nici meeting-uri de cate unu millionu de
maghiari, o va margini inse de siguru Europ'a la
momentulu d'atu.

Totu omulu nepreocupatu vede, ca acelu
meeting dela B-Pest'a nu a fostu decatu unu
micu actu de resbunare, din cauza ca c. Adrássy
nu primise in audientia pe Klapka.

Congresse basericesci, amestecate, adca
comese din clerici si seculari, se tienura si n
anulu ést'a in m. principatu alu Transilvaniei,
anume ulu alu ev. reformatiloru, éra
altulu alu mano-catholiciloru, intocma cá si in
anulu trecutú, fora cá se fia aflatu cineva, ca
din caus'a evenimentelorú bellice nu ar' fi bine cá
se se adune atati omeni la unu locú. Congres-
sulu rom. catholicu óu oarania decisiva.

18 Iuliu, si participai in
mireni si 46 dina se deschise la Alb'a Iulia in
mai de inainte in v'para la desbateri 42 deputati
Spatiulu nu au cleru. Agendele sale copriuse
de bstrile lui Ostr'o programa au fostu multisióre.
ducerei russesci permite cá se ne ocupamu inse tra-
puriloru de arile aceluia; in locu de acésta inse tra-
potint'a de a seintiunea romaniloru de ambele confessiuni
fi primitu unui articlu principale din „Kelet“ Nr.
mpu, póte ca iisu cu rara perfidia. Vorbíndu elu despre
sman-pasi'a demile religiose preste totu afa, ca déca
ultu ajutoriu, á bine, educatiunea si instructiunea teneri-
se nu se aflá in acésta tíera este depusa aprópe numai
pe generalulile cofessiunelorú, ca-ci stara de unu sin-
ce-a suferitmnasiu, tote celelalte sunt confessiunali;
tote inse cate s'au suntu si scólele elementarie cu prea
esce minciuni teceptiuni. Din acésta urázza, ca tota
trete purparleuri dela Transilvaniei panó pentu venitoriulu
remanu inse e semnifica fórte multu. Se mai adauge
cece principele (straordinari'a influintia exercitata de preoti
potutu uní
mantei romane.

loru. De aci incolo publicistulu dela Clusiu mai
recunósce, ca pre candu statulu (se intielege celu
austriacu) éra inemicu juratu alu natiunei (cele
maghiare), scólele confessiunali considerate din
punctu de vedere patrioticu, au produsu resul-
tate fórte salutarie, si ca chiaru astadi ele eser-
cita superioritate, pe care o voru mai exercitá timpu
indelungatu. Hei, déra aci publicistulu din Clusiu
sta se se innece, candu cauta la scólele gr. catho-
lice si gr. resaritene, adeca la cele romanesci,
ca-ci se intréba cu mare suspínu, ca óre bine este
si folositoriu este, cá si scólele acestoru doue
confessiuni se exercite acea potere magica asupra
tenerimei lorú, pe care o exercita celelalte confes-
siuni. Despre scólele sasesci nu dice nimicu;
se vede ca esistentia celoru romanesci ii taiasera
tóta placerea de a se mai ocupá si de acelea
sasesci. Unu lucru a uitatu publicistulu dela
Clusiu: Se se provóce la Art. 3 din Partea I tit.
VIII din Aprobate, in poterea caruia se céra de
urgentia inchiderea tuturor scóleloru romanesci
fora picu de esceptiune, cu gimnasie, seminarie,
institute pedagogice cu totu; se mai reflecte si la
art. XIII emanatu dela diet'a tienuta la Turd'a
in 6 Ianuariu 1568, apoi art. XVI din a. 1569,
in poterea carora se curme puru si simplu ori-ce
influintia a preotimei romanesci asupra educatiunei
poporului; ca-ci anume in comunele amestecate,
in care suntu popi calvinesci, ce lipsa mai póte
fi de popi romanesci?

Discursulu deputatulu Parteniu Cosm'a,

tienutu in camer'a din Budapest'a la 30 Iuniu
a. c. cu ocaziunea desbateri asupra cestiunei
orientale, este de unu interessu permanentu, prin
urmare nici astadi nu va fi prea tardiu a ne im-
plini promissiunea si alu reproduce. Elu suna dupa
„Telegrafulu Romanu“ asia:

On. Camer'a! Cu multu mai bine sciu apretia im-
pacientia, cu care asceptati terminarea acestei desbateri, si
cu multu mai bine mi cunoscú puçinatatea poteriloru, de-
cátu se-mi potu arogá, ca in stadiulu de acumu alu des-
bateriloru ar' mai fi trebuint'a si de cuventulu meu, de
aceea mi si propusesemu a tacea sub totu decursulu acestei
desbateri; — me inscrisei totusi la cuventu in momentulu
ultimu, pentru-ca eri s'a disu aici in camer'a acésta ceva,
ce déca a-si lasá se tréca fora reflexiune, ar' trebui se me
consideru, ca nu mi-amu facutu datorint'a. Candu dér' iau

Eri adeca condeputatulu Orbán Balás, reflectandu la
cele dise de d. Polit, intr'altelu a disu irmatórele: „Apoi
nici aceea nu stá de totu, ca acele poróre ar' fi fostu pa-
rasite, si ca in desiertu au amblatu dupa altu aliatu,
pentru-ca noi i-amu scutitu si aperatu in trecutú, noi totu-
deun'a amu fostu binevoitorii si radiemulu lorú, si de
cumuva colo la Dunare s'a potutu infintia o Serbia si o
Romania mai deplinu autonome, — aceia sunt datori a o
multiami deadreptulu intrepuneré nóstre. Ele inse cu aceea
si refuiescu acésta datoria, ca voiescu se aneçteze un'a
Banatulu, cealalta Transilvania, ba pe mapa le-au si
anectatu dejá: si ca prin emissarii sei necurmata agitáza
(bujtogatnak) si sémena sementia urei între noi.“ (Tarnoczy:
„Este adeveratu!“) Mi-ar' placea, cá celu ce dice ca „este
adeveratu“, se-mi arete unulu dintre acei agitatori, spre a-si
adeveri asertiunea. Nu voiu se reflectezu la partea prima a
acestei asertiuni, — bine ar' fi de ar' fi asiá! Cealalta
are doue parti, din car' prim'a n'are trebuintia de refut-
mea, nici nu cugetu prea multu cu ea, pentru-ca ivesce
unu statu strainu pentru ale carui fapte num' insusi elu
este respundiat'riu. Ast'a este afirmatiunea, ca „Romania si
verbi'a voiescu se aneçteze — un'a Transilvania, cealalta
Banatulu adra pe mapa le-au si anectatu dejá“, — totusi
fiintu scu-oa pe mapa le-au si anectatu dejá, — totusi
ca au adeverata si acésta asertiune, o negu si pretindu,
ca se au afirma se produca fapte. (Tarnoczy: „Esista ma-
pele!“) Ne-a aretatu dejá dlu Csernatony, ce insemnatare
potu aea mapele acelea.

N sciu déca dlu deputatu, care me intrerumpe, a
vediatu vo mapa de acelea? eu unulu n'amu vediatu inca
o astfelu de mapa, in care Romania se fia incorporatu
deja pe Transilvania, mi-ar' place déca mi-ar' aretá dlu
deputatu unu. Nu in Romania si cu invoierea Romaniei s'au
facutu acelea, ci in Parisu si intre alte referintie, prin alti
ómeni si cu alti scopuri, la cari rolulu primu n'a fostu alu
romaniloru. O stu acésta prea bine aceia, cari mai adese-
ori le pomenescu. Altcumu de reulu mapelorú nu o va
dorea capulu de tngaria, — acolo potú se aneçteze ori-
cate provincii. Déa in fine nici acésta nu este adeveratu.
Romania este unu statu constitutionalu; noi amu vediatu
deja acolo tote partidele la potere, si nime nu mi va poté
aretá mie vr'o enunciatie a vre-unui guvernulu din Roma-
nia, carea se póte servi de basa la asemene presupuneri, —
ba nici in diurnalele de acolo nu veti aflá enunciatii de
acestea. Deci este unu neadeveru, — dér' nici asiá nu ne
privesce pre noi. Inse cealalta parte a asertiunii! aceea ne
privesce prea multu, — are prea mare inriurintia asupra

sortiei nóstre in tíer'a acésta si asupr'a pazei int'
a tíerei.

Se afirma aci, ca in continuu se facu agitari
emissari, si ca se sémena sementia urei între noi. De
tempu fórte indelungatu se sustiene acésta asertiune, pe
diurnalistica o cultiva cu zelú. A-si dorí se-mi arete cineva
unu emissariu de acestia. Omu din carne si óse trebui se
fia si emissariulu, prin urmare se póte vedé si pune m'na
pe elu. Déra nu va afirmá cineva, ca n'avemu unu guvernulu
destulu de energiosu, care se scia griji de astfelu de la-
cruri! Prea adese-ori s'a pacalitu guvernulu si opini-
publica cu denunciari si sciri false de acestea, si eu
convinsu, ca guvernulu nici-odata n'a aflatu nimicu'a dove-
Esista la noi unu ceva, caruia nu sciu ce nume se-i dá,
déra mai nimeritu s'ar' poté numi „conjuratiune in contra
pacei si bunei intielegeri in patria.“ Acést'a si are locu
int'a mai cu séma in Transilvania, si traiesce din acelu
ca prin denunciari secrete si prin diurnale publice res-
desce faime de acelea, cari agitáza si nepaciuiescu pe ma-
ghiare si indignéza pe romani, cari se suspicióneza fora
si alu caroru patriotismu si loialitate necurmata se trag
indoiéla. Ei bine! Eu me provocu la tíer'a intréga, la
simtiulu de dreptate alu acestei camere si la guvernulu:
se pote pretinde dela unu poporu o loialitate mai sim-
decatu ceea ce dovedescu preste totu romanii, de candu
eruptu resbellulu orientalu? Cu acésta parte a asertiunii
repetu: este in necsu suspicióneza romaniloru — carea
devenitu sistematica dejá, ér' acei ómeni — nu numesca
pre nimene — cari traiescu din propagarea acestoru denun-
ciari, nu se infóra de nimicu'a. Spre a dovedi acésta, me
provocu la unele fapte mai recente cunoscute tuturor.

La inceputulu resbellulu serbo-turcu amu cetitu prin
diurnale, ca in Transilvania cativa deregatori romani,
tati cu numele — pentru-ca negresitu voru fi statu in
cutaroru persóne — cu unele persóne, cari pentu trecutulu
loru trecu de periculóse, au facutu comploturi, si ca
trimisu adresa lui Milanu, cá se vina intr'ajutoriu lu-
maniloru de aici. Lucru firescu, ca unu astfelu de lucru
n'a potutu se incungiure atentiunea guvernulu, pentru-
déca éra adeveratu, involvá o mare crima din partea
spectiviloru. Sum siguru ca s'a ordínatu investigatiune
lucru, dér' ca s'ar' fi adeveritu ceva, nu credu. Cei ce au
latitu faim'a, o sciu prea bine, ca au afirmatu unu neade-
veru, si ca din caus'a lorú nici unu punctu nu s'a doveditu
de adeveratu, dér' cu tote acestea nu au aflatu se fia lucrulu
demnu de a-i dá o demintire. Puçinu dupa aceea éra sa
scrisu in foile maghiare din Ardealu si din ele s'a puse
gatu prin intréga diurnalistica, ca: „intre romani
Ardealu se observa miscaminte periculóse, ca
aminte de tempulu lu Horea si Cloșca, si
maghiari cá se scape de vindict'a vechiloru, sau
tati dela sate a scapa la orasie.“ Se póte lacrima
poporu mai gravu de catu asiá? Si óre adeveritu-s'a
din acestea? Veditu cineva macaru numai o famili
ghiaara fugíndu la orasie de frica romaniloru? Nimicu!
totusi faim'a respandita nu s'a revocatu. Mai tardiu éra
cetiramu prin diurnale, ca: „intregu Ardealulu este sub-
minatú prin tendentie de conjuratiune.“ In acésta p'ntia
inea s'au ordínatu investigatiuni, si ce a fostu rezultatulu?
Nimicu! In tempulu mai n'au cetiramu, „ca in Fa-
se facu inrolari pentru „mat'a Romaniei si ca sunt
cari pe respectivii provedu cu parole, cá „candú g
se se lupte in „ontra turcului.“ In ce sta lucrulu
aceea, ce granitie este lucrulu de tote di-

Sciri tendentióse din Bucovina'a.

Le scótemu dupa furiosulu „Ellenór“, rep-
duse si de alte diarie unguresci, le dámu
cu 50% rabatu. Dupa acelea sciri, politia inlocita
de gendarmi numerosi calcandu locuintiele la v're-o
16 studentii ruteni dela universitate si gimnasiu
din Cernauti, afla la ei pamflete si carti russesci,
aduse dela Moscva, éra studentii ar' fi marturizatu,
ca faimosulu dn. Aksakoff dela St.-Petersburg,
presiedinte alu comitetulu centrale panslavistulu, de
doi ani propaga „lumina“ între rutenii din
Galitia si Bucovina prin agenti russesci, cari
cutriera tíer'a in secretu; de aceea rutenii sunt
astadi fanatici pentru panslavismu. Cu acésta
siune diariele maghiare injura cumplitu pe preoti
rutheni, inferandu'i cu terminulu de agitatori in-
corrigibili (izgatva a javitlan popák), si adauge ca
sunt blastemate tote tierile locuite de slavi, ca
adeca se fia peritu sementia slaviloru; se incatera
apoi si de romani dicundu, ca romanii si rutenii
façia cu potestatea din statu, cu regimulu, sunt
poltroni fricosi, éra pe sub ascunsu sunt
tradatori, cari se facu complici ai inemiciloru
ascunsi. Intre popii din Cernauti (a czeremica
popák közt) e spaima mare, temendu-se ca unu
arestati voru marturisi asupra lorú. Pana actonza
fú arestatu numai unu popa din tienutulu Radati.
Popii romanesci si ruthenesci (az oláh és rusyár
popák) vorbescu spre mirarea tuturoru despre ire-
cerea russiloru in Bulgaria cá despre manciatoriulu

Isus Christos. In Suedia inca s'au calcatu cateva case si s'au adatu scrieri compromisiilor. Ministerul de la Viena porunce mitropolitului din Bucovina, ca se vighieze asupra popilor sei, se nu suferi a face rogatiuni pentru triumfarea armilor rusesce, era pe acei popi, carii amagiti si iritati prin boierii din Moldova refugiati (?) si prin agitatorii valachi, ar' cuteza se vorbesca despre protectiune muscalasca si de Dacoromania, se la ia patrafirulu. Mesura buna acesta, venita prea tardiu, pentru-ca popii romanesci apu- rarea mai inainte se prepare pe poporu. (Veti si "Redes" Nr. 163.)

Sarmana Bucovina, fica mai mica si modesta, cum ai potutu ajunge la onorea neasteptata, ca se mai duca si grigi' ta? Noue ni se pare, ca vedem firulu rosu. Este prea bine cunoscutu, ca in B.-Pest'a 'si are a sa resiedintia unu comiteu de poloni emigrati, carii si mai ad' 'si serbara aniversari'a cu mare solemnitate in capital'a Ungariei. Polonii nu facu nici unu secretu din scopulu lor de a se smulge de sub starea celor trei poteri mari si anume deol- atata de sub Russia, a restaura Poloni'a si a uma de nou pe rutheni. Acestia inse le stau tare in drumu. Ruthenii sunt multu mai numeroosi decat polonii, atatu in Galiti'a-Lodomeri'a, catu si in Poloni'a rusesca. Polonii se adopera respoteri ca se innegresca si compromita pe rutheni ca panslavisti, atatu in ochii regimului riacu, catu si in ochii Europei. Cu acesta opera credu polonii, ca voru abate dela planu- loru atentiunea gubernaui dela Viena si voru ga mai multe simpathii europene contra Russiei. Dera ce au polacii cu romanii? Ce reu le au acestia? Ori ca ei 'si mai aducu a tale ce mancaseru strabunii loru de in Moldova?

De ce au polacii cu romanii? Ce reu le au acestia? Ori ca ei 'si mai aducu a tale ce mancaseru strabunii loru de in Moldova? Celelate insulte ale diarielor maghiare si, sunt'au convinsi, se respundia clerulu bu- rocratic, care credem ca nu va suferi se se dica despre mitropolitulu seu, ca i s'ar' fi datu de Bezirk' si de gendarmu, nici a i se trant' a g'ia sacus nat'a infruntare, ca clerulu intregu "tradatori inco'abile."

In catu pentru rutheni, noi ne spuseramu una modesta in era trecuta, pre candu esi- cunoscutele porunci, ca preotii rutheni din ri'a se fia obligati a s'ade barbile, ca ve- nime, se creda ca su' preotii romano- Acuma voru vedea si ruthenii, ce le-au ecatu pana la pamantu.

De ce au polacii cu romanii? Ce reu le au acestia? Ori ca ei 'si mai aducu a tale ce mancaseru strabunii loru de in Moldova? Celelate insulte ale diarielor maghiare si, sunt'au convinsi, se respundia clerulu bu- rocratic, care credem ca nu va suferi se se dica despre mitropolitulu seu, ca i s'ar' fi datu de Bezirk' si de gendarmu, nici a i se trant' a g'ia sacus nat'a infruntare, ca clerulu intregu "tradatori inco'abile."

In catu pentru rutheni, noi ne spuseramu una modesta in era trecuta, pre candu esi- cunoscutele porunci, ca preotii rutheni din ri'a se fia obligati a s'ade barbile, ca ve- nime, se creda ca su' preotii romano- Acuma voru vedea si ruthenii, ce le-au ecatu pana la pamantu.

Noutati diverse.

Principele de corona Rudolfulu declaratu majorenu in 24 a. c. dupace a depusu in castelulu impera- Schönbunn esamenulu din sciintiele de res- nar' imu, la care a asistatu Maj. S'a impera- tulu, locoteninte br. Pöck, capitanulu de corsetta de Joly si alti oficeri superiori. Prin acesta declaratiune a dobanditu unu succosu st'atutu. Dupa terminarea esamenului a avutu locu unu modu solemn de predarea agendeloru guver- norulu a papa acuma alu principelui de corona Rudolfulu, de catre maresialulu locotenentu de Latour, in manile contelulu de Bombelles, care va functiuna incolo ca maresial de curte pre lenga principele de corona. Dupa acesta a urmatu decla- ratiune de majorenu a p. c. Rudolfulu, care impli- na 21 Augustu a. c. nouespediece de ani. La a fostu serviciu divinu celebratu de cape- de curte D. Mayer. Ser'a a plecatu princi- corona la Ischl. — Majestatea S'a impe- a decoratu pe principele de corona cu cruce a ordinu St. Stefanu, er' fostulu ru alu principelui M. L. de Latour a marea cruce a ordinu Leopoldine.

(M. L. Ringelshausen) comandantele militarulu alu Transilvaniei, a fostu numitu cetateanu de onore din partea consiliului comunale alu Sabiului.

(D. C. A. Rosetti) 'si-a datu dimisiunea din postul de primariu alu Bucuresciloru, motivandu-o cu aceea, ca nu dispune de totu timpul recerutu de acesta functiune. A ramas inse membru alu consiliului.

(O proba de curagiu si de devota- mentu.) „Romani'a libera“ impartasesce de pe campulu de resbelu urmatorea fapta, care docu- menteza de ajunsu spiritulu escelentu ce domnesce in armat'a romana. Capitanulu Pandravu plecase dupa miediulu noptii, urmatu de unu calarasiu, se inspekteze nescie posturi departate pe malulu Du- narii. La o distantia ore-care d'odata zaresce vreo trei negure de forma omenesca. Si opresce calulu si intraba pe calarasiu de vede si elu estu lucru. La respunsulu afirmativu alu soldatulu, capitanulu ii dice: „Marine, remani ceva mai in urma, ca eu me rapedu intr'acolo. Dece o trage vr-unu focu in mine, se te intorci in fuga la corpu spre a da seire“. D'abia capitanulu termina si soldatulu dandu pinteni calului trecu inaintea lui respun- diendu: „Domnule capitane, d-ta esti mai de folo- solu tierii decat mine. Remani d-ta in urma, deca voi muri eu, nu e paguba mare“. Capitanulu Pandravu miscatu de devotamentulu si de bravura lui Marinu, nu-lu lasa. Ei inaintasera amendoi si se intorsera apoi ridenti, ca-ci negurile din de- partare nu erau decat nescie pari imbracati de tierani spre a speria ciorile dela bucate.

Ajutoria pentru raniti.

Ofrande primite de subsemnatulu pentru soldatii raniti din Romani'a, colectate dela Rus- berg, fostulu confiniu militarulu, si tramise prin post'a locala principelui D. Gr. Ghica presedintele societatiei romane „Crucea rosia“ la Bucuresci. Diamandi I. Manole.

Mari'a Munteanu 1 fl., Ilc'a Savescu 1 fl., Elen'a Siranu 1 fl., Iulian'a Savescu 2 fl., Teodoru Savescu 5 fl., Ioanu Ursu 1 fl., Ilie Popescu 10 cr., Ioanu Vesa 20 cr., Damaschiu Gitza 50 cr., Pavelu Gitza 20 cr., Const. Ursu 20 cr., Ioanu Balanu 20 cr., Ioanu Balanu jun. 10 cr., Georgiu Crisaiu 10 cr., Const. Purdia 50 cr., Nicolau Fanaru 20 cr., Const. Jura 10 cr., Moila Calina 10 cr. Sum'a 13 fl. 60 cr.
An'a Dirzaiu din Purcareni . . . 2 fl. 25 cr.
Dimitrie Erenia din Baciufalu . . . 11 fl. 35 cr.
Sum'a totala . . . 27 fl. 20 cr.

SOCIETATEA „CRUCEI ROSIE“ din ROMANI'A, Comitetulu centralu Nr. 644.

Domnei sale domnisorei Eufrosin'a Cirlea si Eufemi'a Piposiu in Alba-Iuli'a.

Domnisor'a mea! Amu primitu epistola d-vostre ce mi-ati facutu onore a mi adressa la 9 Iuliu impreuna cu banii tramisi (476 lei si 25 bani.)

Am onore a ve inainta pe lenga acesta recepiss'a Nr. 376 si a ve esprima recunoscint'a nostra pentru stau- ruint'a ce puneti de a veni in ajutoriulu fratiloru si filorulu nostri, care se lupta pentru sustinerea drepturiloru si in- dependentiei romane.

Asigurandu-ve ca voui da publicitatii pre catu se va pot' ma neintardiati lista de personele, care au binevoitu a contribui, ve rogu se binevoiti a print' asigurarea pre osebitei mele consideratiuni.

Bucuresci, 1877 lun'a Iuliu.
Dimitrie Ghic'a, p. dinte.
Ioanu S. Bobocu, se. ri.

Nr. 691 — 1877.

Concursu.

La scolele granitiarese din fostulu regimentu romanu I. sunt de a se conferi cu 1 Septembri a. c. urmatorele posturi invetiatoresce:

1. Trei posturi de invetiatori dirigenti la scolele din Margineni, Copercelu si Vestemu: fiecare cu unu salariu anuale de 300 fl. v. a., ortelu, gradina si lemne de focu.

2. Trei posturi de invetiatori secundari: la scolele din Copacelu si Vestemu cu cate unu salariu anuale de 180 fl. v. a., cortelu s lemne de focu, si la scol'a din Vaida-rece cu unu salariu anuale de 240 fl. v. a., cortelu si lemne de focu.

3. Unu postu de inventatore la scol'a din Vaida-rece cu unu salariu anuale de 200 fl. v. a.,

cortelu si 12 metri de lemne pentru dansa pentru sala de propunere.

Acesta va avea de a invetia pe copile nume lucruri de mana, de casa si gradina.

Suplice instruite cu documentele de lipsa primescu pana in 20 Augustu a. c. st. n. la

Comitetulu administrativu alu fondului scolasticu alu fostiloru granitarii din regi- mentulu romanu I. din Sibiu.

1—2

M. BEYER & COMP.

din Viena,

Depositulu fabricei de marfuri de inu, Etablissementu pentru albituri si adjustari de mirese in Brasiovu, strata Caldaramiloru Nr. 483 (in casa d-lui Vajna.)

Depositulu principalu in Viena: Fabrica: Spiegelgasse 11 Gottweihgasse 1.

Transportu transmarmitu: Triest, Corso 607.

Avenu onorea a aduce la cunoscint'a onorab. publicu, ca si in acestu anu amu desehisu in piati'a de aici

in Brasiovu o filiala, care vinde fabricatele nostre de ori-ce calitate de marfuri de inu si albituri totu cu aceleasi pretiuri de fabrica, ca si casa nostra din Viena.

Renumele celu bunu, de care se bucura fabricatele nostre in acestu orasiu inca de lungu tempu incocce, ne dispenseza de ori-ce deosebita recomandare a celorasi; der' accentuam numai ca ori-ce marfa s'ar' cumpara la noi si n'ar' conveni pe deplinu nu numai se va schimba cu alta, ci la casa se se cera, se va da inapoi si pretiulu platitu pentru diusa. Acestu obligamentu impusu voluntariu ofera garantia fia-cruui cumperatoriu

pentru unu servitiu eftinu si conscientiosu.

Pretiurile sunt strictu statorite. Pretiurile fabricei din Viena.

Mesurile metriche si calitatile se garanteza. Ori-ce 1/4 de metru, ce va lipsi se va rebonifica in bani gat'a; comisiuni pentru fabrica nostra de Viena se primescu si se efectueza acuratu in tempu scurtu.

Adjustari complete pentru mirese se afla totu-deun'a in depositu dela 250 fl. pana la 2000 fl.

Cursulu pretiurilor:

1 panzatura de cafea de inu colorata dela 90 cr. pana la mai fina, 1/2 duzina basmele de inu 95 cr., fl. 1.40, 1.70 pana la 4.
1/2 duzina batiste de inu genuinu francescu fl. 2, 2.50, 3—6.
1/2 duzina batiste aeglese cu margini colorate modernu, tivite si spalate fl. 1.30.

1 bucatu panza buna, tortu de casa, de 30 coti seu 23 1/2 metri fl. 6.50

1 bucatu panza lata de Silesia de 30 coti seu 23 1/2 metri fl. 15, 16.50

1 bucatu panza de 50 coti seu 39 metri, fabricata de Holland fl. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5, 6

1 bucatu panza de inu de Rumburg genuina de 45 coti seu 42 metri lata de fl. si 1/2, calitatea cea mai grea dela 22—60 fl.

1 duzina stergare de inu dela fl. 4.50 pana la 12

1 bucatu panza de ciarcafatu de 1/4 si 1/2 de lata fora cusatura, pentru 6 ciarcafaturi dela fl. 15 pana 18 si 18.50 pana 21.

Chiffon pentru albituri de dame si domni, metrulu 26 cr. pana la 50 cr. Mesernitie (panzaturu de mesa) in ori-ce marime dela 1/4 pana la 1 1/4 si 1/2 cu pretiuri prea eftine.

Garnituri de damastu de inu pentru 6 pana la 24 persone, in sortimentu mare si forte rentabile si pretiose.

Camesi pentru domne.

Camesi de chiffon dela fl. 1.10, 1.25.

Chiffon cu brodariu prea frumosa fl. 1.85.

Camesi de dare de panza buna de Holland'a seu de panza grea de inu de Rumburg, dinainte cu taiatura, seu facute de a se imbumba pe umeri cu brodariu de mana fl. 2.80, 3.30.

Camesi mai fine pentru dame, brodate cu man'a fl. 3.50, 3.75, 4, 4.25.

Pantaloni pentru domne.

Simpli 90 cr.

Cu tivituri frumose drepte fl. 1.20.

Cu intrepaturi brodate si lucru de fantasia fl. 1.30, 1.80, 2.10, 2.50, 3.

Fuste pentru domne.

Simpli fl. 1.90 pana la 2.

De chiffon bunu cu lucru de fantasia fl. 2.50 pana la 3.50.

Cu intrepaturi brodate si volante fl. 2.50, 3.75, 4, 5.

Fute de tereitu cu lucru de fantasia cu seu fora intres-cururi fl. 4.50, 5, 6, 7.50, 9.

Corsette de nopte pentru domne.

Din chiffon mai bunu, simple fl. 1 pana la 1.60.

Din chiffon finu cu intrespaturu brodatu dela fl. 2 pa' la 4.50.

Camesi pentru domni.

Din chiffon aeglesu prea bunu cu peptu seu cu ineretitu fl. 1.50, 2, 2.50, 2.75, 3.

Din panza buna de Holland'a seu de Rumburg fl. 2.80, 3.30, 4.

Pantaloni (ismene) pentru domni fl. 1.50, 1.80.

Din cea mai grea panza de Rumburg fl. 1.80, 2.20.

Sortimentu mare, pe alesu, in ei corsetti francezi si cu brodariu de fantasia.

pentru domne si domni cu pretiuri nelorulu Nr. 483

M. BEYER & Comp., strat'a Caldaramiloru Nr. 483

(in casa d-lui Vajna.)

2—10

Cursulu la burs'a de Viena

din 31 Iuliu st. n. 1877.

5% Rent'a charthia (Metalliques) . . . 61.25

5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu) . . . 65.90

Losurile din 1860 . . . —

Actiunile bancei nation. 794.—

instit. de creditu 153.25

Londra, 3 Iuliu . . . 123.70

Mars 100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100

100 imp. germ. . . 100